

USNESENÍ

Nejvyšší správní soud rozhodl v senátě složeném z předsedy JUDr. Karla Šimky a soudkyň JUDr. Miluše Doškové a Mgr. Lenky Bahýřové v právní věci žalobce: **K. K.**, zast. JUDr. Ondřejem Kochmanem, advokátem se sídlem Belgická 276/20, Praha 2, proti žalovanému: **Krajský úřad Libereckého kraje**, se sídlem U jezu 642/2A, Liberec, ve věci žaloby proti rozhodnutí žalovaného ze dne 11. 11. 2020, č. j. KÚLK 82405/2020 OSŘ, sp. zn. OÚPSŘ 259/2020 OSŘ, v řízení o kasační stížnosti žalobce proti rozsudku Krajského soudu v Hradci Králové ze dne 10. 6. 2021, č. j. 30 A 4/2021 - 57,

t a k t o :

Kasační stížnosti **se přiznává** odkladný účinek.

Odůvodnění:

[1] Nejvyššímu správnímu soudu byla dne 28. 6. 2021 doručena kasační stížnost, kterou se žalobce (dále jen „stěžovatel“) domáhá zrušení v záhlaví označeného rozhodnutí, jímž žalovaný zamítl jeho odvolání a potvrdil rozhodnutí Městského úřadu Turnov ze dne 8. 7. 2020, č. j. SU/20/3347/JEJ (dále jen „prvostupňové rozhodnutí“). Prvostupňovým rozhodnutím bylo ve smyslu § 129 odst. 1 písm. b) zákona č. 183/2006 Sb., o územním plánování a stavebním řádu, ve znění pozdějších předpisů (dále jen „stavební zákon“) výrokem I. žalobci nařízeno odstranit stavbu: Doplňková stavba – mobilhome u rodinného domu č. p. X H., F. (zázemí ke stávajícímu objektu pro bydlení po dobu jeho rekonstrukce) na ppč. X v k. ú. O. Stěžovatel zároveň s kasační stížností podal i návrh na přiznání odkladného účinku kasační stížnosti.

[2] Návrh odůvodnil tím, že výkon napadeného rozhodnutí by pro něj znamenal nepoměrně větší újmu, než jaká by přiznáním odkladného účinku mohla vzniknout jiným osobám, není si totiž vědom žádné osoby, které by mohla vzniknout jakákoliv újma. Dále uvedl, že přiznání odkladného účinku není ani v rozporu s důležitým veřejným zájmem, nýbrž v souladu s ním, neboť bude dodržena zásada spravedlivého procesu. Stěžovatel by totiž byl jinak nucen odstranit stavbu ve lhůtě stanovené v prvostupňovém rozhodnutí dříve, než o kasační stížnosti rozhodne Nejvyšší správní soud, čímž by došlo k nenapravitelným škodám a případný úspěch ve věci by pro něj byl zcela bez významu.

[3] Žalovaný s návrhem nesouhlasí. Uvedl, že zde nejsou účastníci řízení s opačným zájmem na jeho výsledku. Veřejný zájem je, aby se v území nevyskytovaly nepovolené stavby, a samozřejmě aby nebyly nelegálně užívány.

[4] Podle § 107 s. ř. s. *(k)asační stížnost nemá odkladný účinek; Nejvyšší správní soud jej však může na návrh stěžovatele přiznat. Ustanovení § 73 odst. 2 až 5 se užije přiměřeně.*

[5] Podle § 73 odst. 2 s. ř. s. *(s)oud na návrh žalobce po vyjádření žalovaného usnesením přizná žalobě odkladný účinek, jestliže by výkon nebo jiné právní následky rozhodnutí znamenaly pro žalobce nepoměrně větší újmu, než jaká přiznáním odkladného účinku může vzniknout jiným osobám, a jestliže to nebude v rozporu s důležitým veřejným zájmem.*

[6] Povinnost tvrdit a prokázat vznik újmy má stěžovatel (viz např. usnesení Nejvyššího správního soudu ze dne 29. 2. 2012, č. j. 1 As 27/2012 - 32). Stěžovatel tak musí konkretizovat, jakou újmu by pro něj znamenal výkon nebo jiné právní následky rozhodnutí a z jakých konkrétních okolností to vyvozuje. Hrozící újma přitom musí být závažná a reálná, nikoliv pouze hypotetická či bagatelní. Vylíčení podstatných skutečností o nepoměrně větší újmě tedy musí svědčit o tom, že negativní následek, jehož se stěžovatel v souvislosti s napadeným rozsudkem krajského soudu obává, by pro něj byl zásadním zásahem. Nejvyšší správní soud přitom není oprávněn ani povinen v daném ohledu nahrazovat činnost stěžovatele a vznik újmy na jeho straně jakkoli dovozovat či dohledávat např. ze soudního nebo správního spisu. Stěžovatele tudíž tíží i břemeno důkazní, které vyžaduje, aby tvrzení, kterými odůvodňuje svůj návrh na přiznání odkladného účinku, také řádně doložil.

[7] Nejvyšší správní soud dospěl k závěru, že stěžovatel tvrdí dostatečně konkrétním a individualizovaným způsobem, že výkon rozhodnutí stavebního úřadu ve spojení s rozhodnutím žalovaného by pro něj znamenal újmu, neboť mu byla rozhodnutím stavebního úřadu uložena povinnost odstranit stavbu. Stěžovateli by tedy byly zmařeny investice do samotné stavby, navíc by musel nést náklady na její odstranění. Ačkoliv stěžovatel své tvrzení o vzniklé újmě nijak důkazně nepodpořil, je z povahy stavby, o kterou jde, zjevné, že se jedná o hrozící újmu nezanedbatelné intenzity.

[8] Nejvyšší správní soud posoudil návrh na přiznání odkladného účinku kasační stížnosti i z hlediska zbývajících podmínek stanovených v § 73 odst. 2 s. ř. s. Neshledal přitom, že by odkladným účinkem kasační stížnosti mohla vzniknout újma jiným osobám poměřitelná s újmou stěžovatele či by byl ohrožen důležitý veřejný zájem. Z ničeho, co je ze spisu či z tvrzení účastníků známo, není patrné, že by stavba představovala bezprostřední ohrožení sousedních staveb, bránila jejich užívání či provozu v lokalitě, kde se nachází, nebo vyvolávala nějaké jiné vážné nežádoucí obtíže.

[9] S ohledem na výše uvedené Nejvyšší správní soud rozhodl o přiznání odkladného účinku kasační stížnosti tak, jak je uvedeno ve výroku.

[10] Ukáže-li se v průběhu řízení, že pro přiznání odkladného účinku nebyly důvody, nebo že tyto důvody v mezidobí odpadly, může Nejvyšší správní soud toto usnesení i bez návrhu zrušit (§ 73 odst. 5 ve spojení s § 107 odst. 1 s. ř. s.).

P o u ě n í: Proti tomuto rozhodnutí **n e j s o u** opravné prostředky přípustné.

V Brně dne 29. července 2021

JUDr. Karel Šimka
předseda senátu